

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010340
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8817010340.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.12.2020, v trestnej veci obžalovanej V.. Q. W. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./ a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 13T/82/2017 zo dňa 10.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej V.. Q. W. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bola obžalovaná V.. Q. W., nar. XX.XX.XXXX M. W.Š., trvale bytom C. XXX/XX, K. - F. S., uznaná vinnou z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a), písm. d) Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

- v dobe od 19.06.2015 do 12.03.2016 z rôznych miest svoju sestru poškodenú L. S., nar. XX.XX.XXXX, opakovane telefonicky kontaktovala, a to na telefónne číslo XXXX/XXXXXX z telefónneho čísla XXXX/XXXXXX, ktorého vlastníkom je obžalovaná a to takým spôsobom, že jej niekoľkokrát denne volala a zasielala jej SMS správy, a to proti vôli poškodenej, v období od 16.09.2015 do 12.03.2016 napísala na svojej nástenke Q. W. na sociálnej sieti Facebook viac než päťsto komentárov na poškodenú L. S. a jej rodinu, kde v SMS správach a komentároch na sociálnej sieti Facebook sa vyhrážala poškodenej a jej rodine ublížením na zdraví, vulgárne sa vyjadrovala na poškodenú a jej rodinu, zastráňovala poškodenú a uvádza v komunikácii, že má informácie o tom, kde sa pohybujú, vyzývala iných ľudí, aby jej poskytl informácie o pohybe poškodenej, teda ju sledovala, čím týmto svojim konaním podstatným spôsobom zhoršila kvalitu života poškodenej a svojím konaním vzbudila u poškodenej dôvodnú obavu o život a zdravie a podstatným spôsobom zhoršila sociálne postavenie poškodenej medzi spoluobčanmi a rodinné vzťahy poškodenej.

Za to jej okresný súd uložil podľa § 360a ods. 2 Tr.zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) mesiacov. Podľa 51 ods. 1, § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienenečne odložil, podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe a podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd určil probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. uložil povinnosť dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi pôsobiacemu na okresnom súde v mieste bydliska obžalovanej v časových termínoch určených probačným a mediačným úradníkom. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. uložil jej povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa úmyselne k poškodenej L. S. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej. Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. f) Tr. zák. uložil jej obmedzenie spočívajúce v zákaze

kontaktnu s L. S. a jej rodinnými príslušníkmi v akejkoľvek forme, vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podala obžalovaná odvolanie. Vo svojom písomnom odôvodnení podaného odvolania uviedla, že považuje celý prípad od začiatku za vykonštruovaný, a to za pomoci vyšetrovateľa npor. C., ktorý je osobný priateľ rodiny L.T. S., ako aj jeho manželky, ktorá pracuje na OO PZ v Hanušovciach nad Topľou a ktorá spolu so svojím manželom v čase začatia trestného stíhania účelovo nevyšetrila obťažovanie jej osoby a urážky na cti synom L. S. Q. S. V.. Odvolateľka uvádzala tiež, že poškodenej spolu s manželom išlo o získanie majetku za pomoci ochrany štátnymi orgánmi cez políciu, prokuratúru a súd, keď prokurátorka trvala na tom, že prípad musí skončiť pred súdom, poškodená spolupracovala s prokurátorkou a že celý prípad je organizovaný útok na jej osobu. Ďalej uvádzala, že L. S. sa na psychiatrii lieči od roku 2000, je roky psychicky chorá a že získala lekársku správu, pričom v lekárskej správe z 10.04.2005 je uvedené, že dcéra V. R. W. S., ktorá pracuje ako vyššia súdna úradníčka a pomáha poškodenej obchádzať zákony, pred súdom sa vyjadrila, že nesúhlasí s liečbou na psychiatrii. Odvolateľka dodala, že podala trestné oznámenie aj na vyšetrovateľa, lebo podľa jej názoru unikli osobné údaje cudzej osobe V. K., ktorého bolo treba vypočuť a ktorý prípad dlhodobo sledoval a 22.10.2019 prišiel na jej pojednávanie a následne ju kontaktoval s informáciami o prepojení vyšetrovateľa, prokurátorky a sudkyne, ktoré ho tak krivo ničili na súde vo Vranove nad Topľou. Dodala, že podala trestné oznámenie aj na svedkyňu P. V. s tým, že táto podľa jej názoru krivo vypovedala pod prísahou, že poškodenú neprenasledovala. Obžalovaná vytýkala konajúcej sudkyňi, že vydala na ňu príkaz na predvedenie, nakoľko na Facebooku vyzvala priateľov, aby si dali pozor na poškodenú, lebo je psychicky chorá. Popri jej názore, že jej trestné stíhanie je organizovaný podvod zo strany rodiny S., vyšetrovateľa a prokurátorky, mala za to, že sudkyňa JUDr. Havírová po odbornej a zdravotnej stránke prípad nezvládla, bola z prípadu pre dlhodobú práceneschopnosť pre vážny zdravotný stav vylúčená a sudkyňa Mgr. Anna Monoková sa k nej správala ako k najväčšiemu zločincovi, počas pojednávania na ňu zvyšovala hlas a keď sa obžalovaná psychicky zrútila, odmietala jej poskytnúť prvú pomoc a vo vyjadrení klamala, že to takto nebolo. Obžalovaná výslovne navrhla, aby odvolací súd zrušil obžalobu voči nej s tým, že je nevinná a žiadala tiež vyvodiť dôsledky voči poškodenej, prokurátorky a sudkyňi.

Z hľadiska zákonnej kompetencie a povahy rozhodnutí odvolacieho súdu v odvolacom konaní, teda v podstate navrhovala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a spod podanej obžaloby ju oslobodil.

Možno dodať, že odvolací súd nemá právomoc viesť disciplinárne konanie voči žiadnej z osôb, na ktoré obžalovaná vo svojom písomnom odôvodnení podaného odvolania poukazovala, a tak táto otázka nemohla byť predmetom odvolacieho konania.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania je povinný postupovať v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, a teda preskúmať zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a nezistiac chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

V posudzovanej trestnej veci bolo, podľa názoru krajského súdu, pred súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pri rešpektovaní zásady kontradiktórnosti pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné, boli objasnené všetky základné skutočnosti uvedené v § 119 Tr. por., a tak krajský súd z doposiaľ vykonaného dokazovania vychádzal. Dokazovanie pred súdom prvého stupňa bolo riadne skončené. V súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa v odôvodnení stručne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a stručne ale jasne uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaná pred súdom potvrdila, že s poškodenou, svojou sestrou, komunikovala, poškodená všetky jej SMS nosila na prokuratúru, pričom poškodenej písala, a to kvôli tomu, že na základe darovacej zmluvy 222/2015 bola finančná suma v hodnote 25.000,- eur, auto značky Hyundai po nebohom otcovi a majetok pani W. darované pod nátlakom poškodenej. Tvrdila pritom, že poškodenej sa fyzicky nevyhrážala

ublížením na zdraví. Pred súdom sa vyjadrila, že dôvodom, prečo kontaktovala poškodenú, bolo, že poškodená jej tri roky nechcela ukázať ich matku, nemá o matke žiadne informácie, podala trestné oznámenie na kriminálnu políciu v súvislosti so starostlivosťou poškodenej o ich matku, kde vlastne bol preverený stav matky, podala trestné oznámenie na poškodenú za týranie ich matky a za zdravotný stav, v akom je a pripravuje na poškodenú žalobu. Popísala vzťah k poškodenej, o ktorej uviedla, že majú len spoločný genetický materiál, jednu matku a nenávisť voči sebe s tým, že poškodenej celý čas išlo iba o majetky. Za podstatu veci obžalovaná tak označila to, že podľa jej názoru, poškodená ju obrala o majetky a nestará sa o ich matku. Pokiaľ ide o spôsob komunikácie, ktorá obsahovala množstvo vulgárností, nadávok, skutočností zo sexuálneho alebo intímneho života, vyjadrila sa, že dala komu, čo mu patrí. K svojmu správaniu prejednanému v priestupkových konaniach, kde aj iné osoby kontaktovala prostredníctvom facebooku, urážala, vyhrážala sa, písala komentáre v podstate uviedla, že nekonala bezdôvodne a za svoje priestupky si zaplatila blokové pokuty, pred každým správnym orgánom sa priznala a popísala, čo urobila.

Existenciu sporových, najmä majetkových, vzťahov medzi obžalovanou a poškodenou v preskúvanom žalovanom období, potvrdila aj samotná poškodená L.T. S., sestra obžalovanej, ktorá popísala úroveň, obsah, význam a vplyv komunikácie formou SMS správ a Facebooku a ako to vyplýva z oboznámeného obsahu týchto foriem komunikácie vyplývajúcej z predloženého spisu, je namieste považovať tieto dôkazy za usvedčujúce. Poškodená popísala aj to, že obžalovaná svojou komunikáciou útočila nielen na ňu samotnú, ale aj na členov jej rodiny. Ju zastrašovala, že si ju niekto počká a prostredníctvom Senior linky nahlásila, že sa nestará o ich matku, čo bolo predmetom policajného preverovania s výsledkom, že podanie bolo zamietnuté. Takto ju obžalovaná kontaktovala takmer každý deň, a to aj opakovane s tým, že ju zosmiešňovala, osočovala a zastrašovala SMS správami, kontaktovala poškodenú aj cez facebook pod užívateľským menom Q. W.L., takto jej elektronicky písala spôsobom, že hocikto si to mohol prečítať, videla, že iné osoby zdieľali tieto príspevky alebo sa k nim vyjadrovali. V týchto príspevkoch obžalovaná osočovala celú rodinu poškodenej, zosmiešňovala ich, pridávala fotky na Facebook a tieto komentovala zosmiešňujúcim spôsobom. Poškodená uviedla, že práve pre predmetné konanie obžalovanej mala stavy úzkosti, stresu a depresie, berie lieky, navštevuje psychiatrickú ambulanciu asi od decembra 2015, pričom predtým žiadnu takú ambulanciu nenavštevovala, jej deti sa hanbili, museli byť ostražitejší, prestala chodiť do kostola. V rámci skúmania motívu konania obžalovanej poškodená potvrdila, že to súvisí s majetkom, keďže matka prepísala svoj podiel na majetku na ňu a jej manžela, no dodala, že také problémy boli už predtým, že stále cítila, že obžalovaná ju nenávidí alebo jej závidí. S obžalovanou sa nestretávajú, obžalovaná jej už netelefonuje, ani ju ináč obžalovaná nekontaktuje, ani SMS správami ani na Facebooku a tak situáciu charakterizovala ako trochu lepšiu v porovnaní so stavom, keď obžalovaná posielala SMS správy alebo písala na Facebooku.

Ani odvolací súd nepochybuje o autentickosti skúmanej komunikácie. Nebolo preukázané, že by poškodená účelovo upravovala obsah SMS správ a také konanie nebolo preukázané ani v zaistenej komunikácii cez sociálnu sieť Facebook. Podľa znalca, skúmaný telefón neumožňuje úpravu SMS správ, neboli v ňom nájdené programy na takú úprav a bežne dostupnými prostriedkami a znalosťami poškodenej, ako užívateľky mobilu, nebolo možné upraviť SMS správy v telefóne. Okrem toho súbory s obsahom predmetných SMS správ nie sú ani priamo prístupné, čo znamená, že pri prehliadaní správ v mobilnom telefóne poškodenej sa k týmto správam štandardne nemožno dostať.

Podľa odvolacieho súdu, absencia dôkazu, ktorý by to konkrétne spochybňoval, vylučuje, že by v neprospech obžalovanej k účelovým úpravám skúmaných správ došlo a tak, pokiaľ podľa prílohy posudku bolo zaslaných z telefónneho čísla obžalovanej na telefónne číslo poškodenej v období od 02.02.2016 do 12.03.2016 až 220 správ s konkrétnym obsahom, ide o usvedčujúce dôkazy proti obžalovanej. Rovnakú povahu majú aj v spise sa nachádzajúce relevantné príspevky obžalovanej na sociálnej sieti Facebook.

O plnej trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej z pohľadu jej príčetnosti ani odvolací súd nemal pochybnosti. Predmetný skutok zodpovedá svojou povahou i osobnosťou obžalovanej. Potvrdzujú to znalecké zistenia znalkyne V.. K. H. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, podľa ktorých obžalovaná mohla rozpoznať nebezpečnosť svojho konania, pričom ovládacia schopnosť obžalovanej bola nepodstatne zmenšená pod vplyvom výraznej impulzivity a instability, ktoré vyplývajú z dlhodobého konfliktných osobných vzťahov a ktoré pramenili aj z dlhodobého konfliktných sesterských

vzťahov s poškodenou, pričom u obžalovanej bola zistená povahová odchýlka, a to tendencia jednať impulzívne, bez uváženia následkov. U obžalovanej ide o emočne nestabilnú poruchu osobnosti, impulzívny typ, ako trvalú negatívnu povahovú osobnostnú odchýlku, ktorú nie je možné ovplyvniť ani zmeniť medicínskymi prostriedkami, pri ktorej v konfliktných situáciách sa rozum a racionálna kontrola dostáva do vleku primitívnych vrstiev osobnosti, vtedy preváži afektívna zložka v správaní, znižujú sa morálne zábrany, a môže dochádzať k agresívnym prejavom či už fyzickým alebo verbálnym, slovným aj na banálne podnety, ktoré môžu byť vnímané ako provokácie, pričom v osloveniach vo vzťahu k poškodenej ide o prejavy týchto primitívnejších vrstiev osobností, obžalovaná už vtedy koná pod vplyvom hnevu.

Okresný súd správne poukázal na znalecké zistenia, keďže bolo nevyhnutné preukázať, či došlo k účinku a následku konania obžalovanej predpokladanému Trestným zákonom pri predmetnom prečine. V prvom rade, znalkyňa V. J. E. z odboru psychológie, vyšetrila poškodenú a poskytla z pohľadu tohto vedného odboru informáciu, že poškodená disponuje vysokohodnotovo postaveným zmyslom pre rodinu, v prípade ohrozenia tejto hodnoty sa stáva emocionálne zraniteľnou, senzitívnou až ostrážitou voči podnetom okolia, v citovo náročných situáciách disponuje nižšou adaptabilitou, jej správanie ovplyvňujú aktuálne afektívne napätia, voči záťaži je menej odolná a prípadne negatívne city majú tendenciu trvalejšie pretrvávať s tým, že u poškodenej boli zistené aktuálne zvýraznené známky patologickej úzkosti, nadmerného napätia, stratu pocitu bezpečia, rozvoj pocitov ohrozenia, tendencie ku uzatváraniu sa pred okolím a priekazne zastúpenú depresívnu symptomatiku, pričom toto má významne reaktívny charakter na konanie obžalovanej. Aktuálne v tomto vzťahu u poškodenej dominujú pocity obáv, pocity ohrozenia, sklamania, nedôvery, neistoty s vyústením do odmietania kontaktu s obžalovanou a snaha sa vyhýbať otvorenému konfliktu, invetívam a znevažovaniu svojej osoby a jej detí a manžela.

Okresný súd správne venoval spôsobenému účinku a následku zvýšenú pozornosť a správne prihliadal aj na závery znalca V. W. Š. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v čom sa odzrkadlil rovnaký, nezávislý a nestranný prístup súdu k obžalovanej a k poškodenej, ktorých stupeň rozvrátenia vzájomných vzťahov je tak výrazný.

Aj uvedený znalec poskytol súdu dostatok informácií z predmetného vedného odboru, keď uviedol, že podľa zdravotnej dokumentácie a anamnézy, poškodená nebola nikdy psychiatricky liečená a jej terajšie ťažkosti začali až koncom roka 2014, pričom u poškodenej nezistil ani náchylnosť k depresívnym stavom, ani inú takú duševnú poruchu či chorobu, alebo závažnú osobnostnú odchýlku, no zistil, že poškodená po psychiatrickej stránke trpí chronifikovaným priebehom depresívnej poruchy, ktorej hĺbka v čase kolísala medzi stredným až ťažkým stupňom, ktorý v čase vyšetrenia dosiahol depresívny stav strednej hĺbky, a takýto stav bol udržiavaný nepriaznivými exogennými udalosťami, ktoré sú predmetom trestného stíhania, keďže depresívny stav sa u nej rozvinul v súvislosti so spáchaným skutkom. Tento dôkaz, aj podľa názoru odvolacieho súdu, preukazuje časovú aj príčinnú súvislosť vzniku depresívneho stavu poškodenej v dôsledku konania obžalovanej. Účinok konania obžalovanej v podobe vzniknutej duševnej poruchy následne ovplyvňoval obvyklý spôsob života poškodenej predovšetkým v poklese pracovnej výkonnosti, aktivity, záujmu, v poklese vôle s potrebou sa do činnosti nútiť, tendencie veci odkladať, polihovať, oddychovať, čo sa prejavilo aj neschopnosťou samostatne sa postarať o domácnosť a potrebou pomoci zo strany rodinných príslušníkov. Znalec poukazoval aj na to, že poškodená predtým tieto aktivity zvládala samostatne. Závažnosť spôsobeného následku je o to vyššia, že poškodená bola akútne hospitalizovaná na psychiatrickom oddelení FNSP v Prešove pre reaktívne podmienený úzkostne depresívny stav so suicidálnymi ideáciami.

Na doplnenie závažnej protiprávnej povahy SMS správ a komunikácie na Facebooku, ktorú okresný súd príkladmo pomenoval v odôvodnení svojho rozsudku a vo vzťahu k námietke obžalovanej, že sa nevyhrážala ujmu na zdraví, odvolací súd zistil aj správu na čl. 174 spisu v podobe textu „zhoríš so svojou bandou v ohni“.

Na vylúčenie pochybností treba vo všeobecnosti dodať, že rozhodnutie súdu prvého stupňa a súdu odvolacieho tvorí jeden celok a pokiaľ odvolací súd sa zaoberá dôkazmi, na ktoré súd prvého stupňa prihliadal, je na jeho úvahe, na ktorú časť z nich osobitne upozorní. Pokiaľ potom výslovne nepovažuje nejakú skutočnosť za nesprávnu a neruší, či nemení ju, tak táto skutočnosť sa stáva súčasťou celkového rozhodnutia. To zároveň nevylučuje výslovne poukazovať na konkrétne skutočnosti vyplývajúce z

vykonaných dôkazov. Nebolo na druhej strane potrebné uvádzať všetky skutočnosti, na ktoré odkazoval súd prvého stupňa, aj v odôvodnení tohto uznesenia.

Možno v tejto súvislosti ale vytknúť okresnému súdu formálny nedostatok odôvodnenia napadnutého rozsudku, keď okresný súd poukazoval aj na skutočnosti, ktoré mali znalecky vyšetrované osoby vypovedať pred danými znalcami. Javí sa byť potrebným uviesť, že takéto výpovede slúžia len pre potreby znalca, len na to aby dospel k znaleckým záverom a až tie sú z vecného hľadiska hodnotiteľné ako dôkazy v trestnom konaní pri hodnotení znaleckého posudku, či výpovede znalca, ako dôkazu. Nejde ale o taký nedostatok, ktorý by napadnutý rozsudok diskvalifikoval, pretože okresný súd v dostatočnom rozsahu poukazoval na dôkazy, ktoré zákonným spôsobom hodnotil a o ktoré oprel následne prijaté výroky.

Z výpisu evidencie priestupkov vyplynulo deväť záznamov o priestupkoch, a to aj proti občianskemu spolunažívaniu, keď obžalovaná bola postihnutá za to, že zasielala výhražné či obťažujúce správy rôznym osobám, zverejňovala komentáre na sociálnej sieti, v ktorých osoby urážala, nepravdivo sa o týchto osobách a ich príbuzných vyjadrovala, umiestňovala na dvore, kde bývala, pohoršujúce nápisy, nadávala, zverejňovala statusy, v ktorých ohovárala a kazila dobrú povesť inej osoby, dopúšťala sa vulgarizmov. Vo vyššie spomínanom trestnom konaní bolo trestné oznámenie obžalovanej proti poškodenej odmietnuté, lebo nebolo preukázané, že by konaním poškodenej, ako dcéry V. W., došlo k naplneniu znakov skutkovej podstaty zločinu.

Skutkové zistenia súdu prvého stupňa v predmetnej trestnej veci sú v súlade s vykonanými dôkazmi, ktorými bolo jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaná sa dopustila predmetného skutku, ktorým iného, a to svoju sestru poškodenú L. S., dlhodobo prenasledovala takým spôsobom, že podstatným spôsobom zhoršila kvalitu jej života tým, že sa jej vyhrážala ublížením na zdraví, sledovala ju, kontaktovala ju prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti jej vôli a inak ju obmedzovala v jej obvyklom spôsobe života, čin spáchala verejne, na chránenej osobe, a to blízkej osobe.

Účelom trestu je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

V zmysle § 34 ods. 3, ods. 4 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplynulo, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za potrebné pre svoje rozhodnutie o treste. Plynie z neho, že prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'ky, jej pomery, ako aj možnosti jej nápravy. Okresný súd pritom podrobne a jasne vysvetlil povahu a účel druhu trestu, ktorý obžalovanej uložil. Logicky a konkrétne zdôvodnil aj svoje rozhodnutie o výmere trestu vrátane zmyslu a cieľa uložených obmedzení a povinností, ktoré sú súčasťou probačného dohľadu a vedú k tomu, aby do budúcnosti nedochádzalo k vzniku príležitostí a podmienok pre prípadnú recidívu trestnej činnosti. So závermi okresného súdu sa krajský súd stotožnil, pretože majú oporu v zákonným spôsobom vykonanom dokazovaní a sú výsledkom postupu pri hodnotení dôkazov podľa § 2 ods. 10 Tr. zák.. Uložený trest vystihuje požiadavku súladu s účelom trestu a požiadavkou primeranosti trestu.

Ani odvolací súd u obžalovanej nenašiel žiadnu poľahčujúcu ani príťažujúcu okolnosť. Vedenie riadneho života nie je obmedzené skutočnosťou, že do spáchania trestného činu, o ktorý sa v trestnom konaní jedná, nebolo právoplatne preukázané, že obvinená spáchala iný trestný čin, ale posudzuje sa komplexne sledujúc to, či si obžalovaná plnila svoje povinnosti voči ostatným rešpektujúc ich záujmy chránené právnym poriadkom. Vedenie riadneho života obžalovanou pred spáchaním predmetnej trestnej činnosti bolo zásadne spochybnené skutočnosťami vyplývajúcimi z výpisu z evidencie priestupkov. V zmysle uznávanej zásady prezumpcie neviny nemožno na prebiehajúce, právoplatne neskončené trestné konanie v inej trestnej veci, nazerať ako na dôkaz o tom, že obžalovaná takú trestnú činnosť pred prejednáváním prípadom spáchala.

Zjavne v prospech obžalovanej súd zohľadnil absenciu poznatkov, že by v obdobnom konaní voči poškodenej pokračovala aj po spáchaní predmetnej trestnej činnosti. Aj podľa názoru odvolacieho súdu nebolo teda nevyhnutné pôsobiť na dosiahnutie účelu trestu trestom spojeným s obmedzením osobnej slobody v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody. Uvedenú priaznivú zmenu v správaní sa obžalovanej odvolací súd považuje za prejav pozitívnych vlastností jej osobnosti a skutočného rozhodnutia domáhať sa svojich požiadaviek zákonnou, teda spoločensky uznanou, cestou.

Po zhodnotení vyššie uvedených podmienok, vrátane pomerov obžalovanej a účelu trestu, na ktorý poukázal už súd prvého stupňa, nemal odvolací súd dôvod meniť výrok o treste v žiadnej jeho časti.

Nakoľko odvolací súd ani v postupe súdu prvého stupňa nezistil žiadne dôvody pre to, aby odvolaniu obžalovanej čo i len sčasti vyhovel, podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.